

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΝΟΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ

Σχολή Ι.Μ. Παναγιωτόπουλου 2020-2021

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ο Ηλίας Βενέζης (λογοτεχνικό ψευδώνυμο του Ηλία Μέλλου) γεννήθηκε στις Κυδωνιές (Αϊβαλί) της Μικράς Ασίας τον Μάρτιο του 1904. Κατά τους διωγμούς των Χριστιανών από τους Τούρκους στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, η μητέρα του Βενέζη, με έξι από τα επτά παιδιά της, κατέφυγε στη Μυτιλήνη(1914). Εκεί ο Βενέζης πέρασε τα πρώτα γυμνασιακά του χρόνια με σκληρές στερήσεις, σπουδάζοντας την ημέρα και εργαζόμενος τη νύχτα. Επέστρεψε στο Αϊβαλί με την αποβίβαση των ελληνικών στρατευμάτων στη Μικρά Ασία το 1919 και άρχισε να μελετά ανώτερα μαθηματικά για να σπουδάσει μηχανικός στη Γαλλία. Τα σχέδιά του, όμως, ανατράπηκαν.

Η ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ

Το Σεπτέμβριο του 1922, κατά τη μικρασιατική καταστροφή ο Βενέζης πιάστηκε αιχμάλωτος από τους Τούρκους και οδηγήθηκε στο εσωτερικό της Μ. Ασίας για να εργαστεί στα διαβόητα « Τάγματα Εργασίας». Εκεί υπέστη επί 14 μήνες αφάνταστα βάσανα, τα οποία αργότερα(το 1931) περιέγραψε στο βιβλίο του « Το Νούμερο 31328» (το νούμερο αυτό ήταν ο αριθμός με τον οποίο ήταν καταχωρημένος στα « Τάγματα Εργασίας».

Από τους 3.000 περίπου αιχμαλώτους των Κυδωνιών επέστρεψαν μόνο 19, ανάμεσά τους και ο Βενέζης. Οι απάνθρωπες συνθήκες κράτησης και κυρίως ο ξεριζωμός από την πατρίδα του γη άφησαν ανεξίτηλα τα ίχνη τους στον νεαρό τότε Βενέζη και σημάδεψαν με καίριο τρόπο τη θεματογραφία του έργου του.

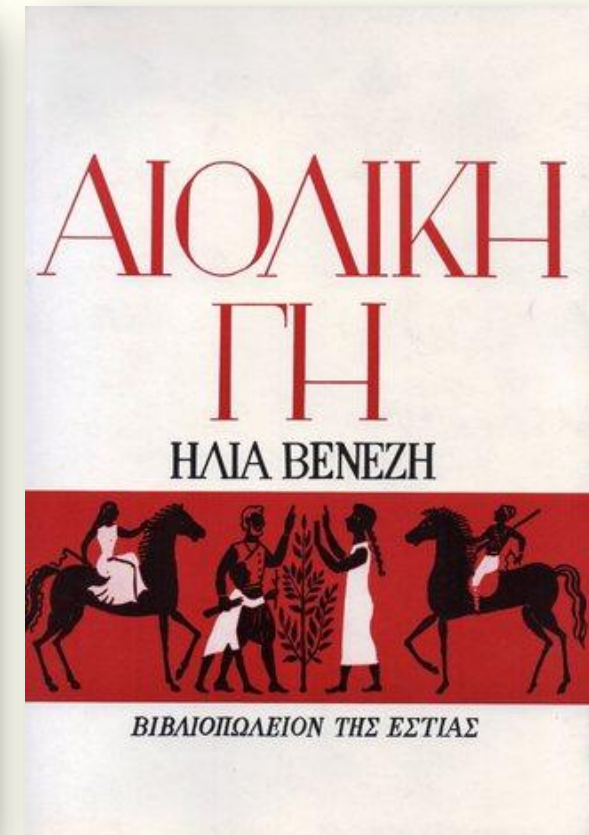

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Μετά τη διάσωσή του, κατέφυγε και πάλι στη Μυτιλήνη, όπου γνωρίστηκε με τον Στράτη Μυριβήλη και την ομάδα των λογοτεχνών και καλλιτεχνών του νησιού, τη γνωστή με την ονομασία « Λεσβιακή Άνοιξη». Στη λογοτεχνία πρωτοεμφανίστηκε το 1921 με δημοσιεύσεις διηγημάτων στο περιοδικό της Κωνσταντινούπολης « Ο Λόγος». Το 1927 βραβεύτηκε από τη « Νέα Εστία» για το διήγημά του « Ο Θάνατος» και αργότερα ακολούθησαν τα βραβευμένα έργα « Το Νούμερο 31328» (1931), « Γαλήνη» (1939), « Αιολική Γη» (1943) και πολλά ακόμη άλλα μυθιστορήματα, διηγήματα, ιστορικές μελέτες, οδοιπορικά, τα οποία είναι όλα εμπνευσμένα από την ανθρωπιστική ιδεολογία του συγγραφέα. Τα έργα του μεταφράστηκαν σε 18 γλώσσες.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

- Γραμματέας και Διευθύνων Σύμβουλος του Δ.Σ. του Εθνικού Θεάτρου (1950- 1952)
- Διοικητικός Διευθυντής και Πρόεδρος της καλλιτεχνικής επιτροπής του Εθνικού Θεάτρου(1964- 1967)
- Συνεργάτης του Εθνικού Ιδρύματος Ραδιοφωνίας (1954 – 1966)
- Πρόεδρος του Κινηματογραφικού Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης (1963- 1966)
- Αντιπρόεδρος της Ελληνοαμερικάνικης Ένωσης (1966- 1970)
- Τακτικό Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών(σε ηλικία μόλις 53 ετών!) (1957)

ΑΛΛΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- Στις 27 Οκτωβρίου 1943 ο Βενέζης συνελήφθη από τα Γερμανικά SS κατά τη διάρκεια εκδήλωσης για την επέτειο του « ΟΧΙ». Παρέμεινε 23 ημέρες στο κελί των μελλοθάνατων (« Μπλοκ C») στις φυλακές Αβέρωφ και χάρη στη συντονισμένη επέμβαση του πνευματικού κόσμου της χώρας, δεν εκτελέστηκε! Από τη νέα τραγική αυτή εμπειρία προέκυψε το μοναδικό θεατρικό του έργο « Μπλοκ C».
- Σύμφωνα με τη θέλησή του αναπαύεται από το 1973 στο μικρό κοιμητήριο της Μήθυμνας στη Μυτιλήνη, απέναντι από τη μικρασιατική πατρίδα. Ο τάφος του είναι ανώνυμος και γράφει μόνο τη λέξη « Γαλήνη».

ΕΡΓΟΓΡΑΦΙΑ

Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΕΚΑΣ, Διηγήματα (1928)
ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ 31328, Το βιβλίο της Αιχμαλωσίας (1931)
ΓΑΛΗΝΗ, Μυθιστόρημα (1939)
ΑΙΓΑΙΟ, Διηγήματα (1941)
ΑΙΟΛΙΚΗ ΓΗ, Μυθιστόρημα (1943)
ΑΝΕΜΟΙ, Διηγήματα (1944)
ΜΠΛΟΚ C, Θεατρικό έργο (1946)
ΩΡΑ ΠΟΛΕΜΟΥ, Διηγήματα (1946)
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ, Οδοιπορικό (1950)
ΕΞΟΔΟΣ, Χρονικό της Κατοχής (1950)
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ (1952)
ΟΙ ΝΙΚΗΜΕΝΟΙ, Διηγήματα (1954)
ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (1955)
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΓΗ, Ταξιδιωτικό Χρονικό (1955)
ΩΚΕΑΝΟΣ, Μυθιστόρημα (1956)
ΑΡΓΟΝΑΥΤΕΣ, Ταξιδιωτικό Χρονικό (1962)
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ (1965)
ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ, Διηγήματα (1969)
ΕΦΤΑΛΟΥ, Ιστορίες του Αιγαίου (1972)
ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ, Ταξιδιωτικό (1973)
ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ (1973)
ΜΙΚΡΑΣΙΑ, ΧΑΙΡΕ, Διήγησις Συμβάντων (1974)
ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ (1958, 1979)

ΠΗΓΕΣ

- sanimera.gr
- ekebi.gr
- ascsa.edu.gr